

Sag C-782/23**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

19. december 2023

Forelæggende ret:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Afgørelse af:

13. december 2023

Sagsøger i første instans og appellat:

»Tauritus« UAB

Sagsøgt i første instans og indstævnt:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Intervenient:

Kauno teritorinė muitinė

[...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS**(Litauens øverste forvaltningsdomstol)****KENDELSE**

13. december 2023

[UDELADES] Den udvidede afdeling ved Litauens øverste forvaltningsdomstol
[UDELADES] [domstolens sammensætning]

har på et retsmøde i den skriftlige appelprocedure behandlet den administrative sag vedrørende den appel, som appellanten, selskabet med begrænset ansvar Tauritus, har indgivet til prøvelse af den dom, som Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i

Vilnius, Litauen) afsagde den 19. januar 2022 i den administrative sag vedrørende det søgsmål, som appellanten, Tauritus, havde anlagt mod indstævnte, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toldafdelingen under Republikken Litauens finansministerium), med Kauno teritorinė muitinė (toldkontoret i Kaunas) som intervenient, med påstand om annullation af afgørelser.

Den udvidede afdeling

har fastslået følgende:

I.

- 1 Den foreliggende sag vedrører en afgiftstvist mellem appellanten, selskabet med begrænset ansvar Tauritus (herefter »selskabet«), og indstævnte, toldafdelingen under finansministeriet i Republikken Litauen (herefter »toldafdelingen«). Den foreliggende sag vedrører bl.a. den del af kontrolrapport nr. 7KM320048M af 14. september 2017 (herefter »rapporten«) fra toldkontoret i Kaunas, hvorved selskabet blev pålagt at betale morarenter på 4 853 EUR i merværdiafgift ved indførsel (herefter »moms«).

Retsgrundlag: EU-retten

- 2 Artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (herefter »EU-toldkodeksen«) fastsætter:

»2. En person, der indgiver en toldangivelse, [...] er ansvarlig for samtlige følgende:

a) rigtigheden og fuldstændigheden af oplysningerne i angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen [...]«

- 3 EU-toldkodeksens artikel 70 bestemmer bl.a.:

»1. Det primære grundlag for varers toldværdi er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til eksport til Unionens toldområde, om nødvendigt justeret.

2. Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller tredjemand til fordel for sælgeren for de importerede varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de importerede varer.

3. Transaktionsværdien gælder, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

[...] b) Salget eller prisen er ikke betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes.«

- 4 EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 3, fastsætter, at »[d]er kan efter ansøgning fra klarereren inden for tre år fra datoen for antagelsen af toldangivelsen gives tilladelse til, at toldangivelsen ændres efter frigivelsen af varerne, så klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure«.
- 5 Artikel 128, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (herefter »gennemførelsesforordningen«) fastsætter, at »[t]ransaktionsværdien af varer, der sælges til eksport til Unionens toldområde, fastsættes på tidspunktet for antagelse af toldangivelsen på grundlag af det salg, der fandt sted umiddelbart før varerne blev ført ind i toldområdet«.
- 6 Gennemførelsesforordningens artikel 133 bestemmer, at »[h]vor salget af eller prisen på de importerede varer er underlagt nogle vilkår eller hensyn, hvis værdi kan bestemmes i forhold til de varer, der værdiansættes, anses denne værdi som en del af den pris, der er betalt eller skal betales [...]«.
- 7 Artikel 85 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem bestemmer, at »[v]ed indførsel af varer er afgiftsgrundlaget toldværdien fastsat i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser«.

Relevante faktiske omstændigheder

- 8 I overensstemmelse med en kendelse af 26. maj 2017 foretog toldkontoret i Kaunas en skatte- og afgiftskontrol af selskabet for perioden fra den 1. oktober 2015 til den 30. april 2017, hvorved det blev fastslået, at selskabet i den periode, der var omfattet af kontrollen, bl.a. havde købt forskellige mængder diesel og jetbrændstof fra forskellige leverandører og importeret dem til Republikken Litauens område.
- 9 De kontrakter, der var blevet indgået med leverandørerne, og de proformafakturaer, der var blevet udstedt til selskabet, fastsatte den pris, som selskabet foreløbigt skulle betale for købet af varerne (herefter »den foreløbige pris«).
- 10 Ved angivelse af overgangen til fri omsætning og indenlandsk anvendelse af det indkøbte og importerede brændstof angav selskabet den foreløbige pris i sine importangivelser som varernes toldværdi. Selskabet angav således i sine angivelser en toldværdikode »6« for de omtvistede varer, dvs. det fastsatte værdien ved at anvende den i EU-toldkodeksens artikel 74, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 144 fastsatte »fall-back«-metode.

- 11 I henhold til vilkårene i de kontrakter, der var indgået med leverandørerne, blev den foreløbige pris efterfølgende justeret for at tage hensyn til omstændigheder, der opstod efter varernes import såsom de gennemsnitlige brændstofpriser på markedet i den relevante periode og den gennemsnitlige valutakurs i den relevante periode. Denne reviderede pris (herefter »den endelige pris«) blev aftalt mellem selskabet og leverandørerne ved hjælp af tillægsaftaler (bilag til kontrakterne), på grundlag af hvilke leverandørerne udstedte reviderede fakturaer (afhængigt af ovennævnte udsving i markedspriserne var den endelige pris i nogle tilfælde højere end den foreløbige pris og i andre tilfælde lavere).
- 12 Efter at have modtaget disse reviderede fakturaer fra leverandørerne anmodede selskabet på eget initiativ om en justering af værdien af de varer, der var angivet i ovennævnte importangivelser.
- 13 Kontrollen viste også, at selskabet i perioden fra den 29. september 2016 til den 1. februar 2017 indgav 13 importangivelser (herefter »de omtvistede angivelser«) til toldkontoret, hvor den foreløbige pris, der var aftalt med leverandørerne, var angivet som toldværdien af de importerede brændstoffer (herefter »de omtvistede varer«). Den 6. februar 2017 og den 15. marts 2017 udstedte leverandørerne reviderede fakturaer til selskabet (herefter »de reviderede fakturaer«), hvoraf de endelige priser for de importerede brændstoffer fremgik, hvilke var højere end den toldværdi, der var angivet i de omtvistede angivelser.
- 14 I modsætning til andre sager anmodede selskabet ikke toldmyndighederne om en justering af toldværdien af varerne i de omtvistede angivelser og betalte ikke den yderligere importmoms til statsbudgettet, før skatte- og afgiftskontrollen blev indledt (den 26.5.2017).
- 15 Toldkontoret i Kaunas anvendte den metode til fastsættelse af toldværdien, der er omhandlet i EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, og accepterede den endelige pris, der var angivet i de reviderede fakturaer, som toldværdien af de omtvistede varer og pålagde bl.a. selskabet at foretage en yderligere vurdering og betale morarenter for importmoms for perioden fra datoen for toldmyndighedernes accept af de omtvistede angivelser til datoen for rapporten (den 14.9.2017).
- 16 Afgiftstvisten, der opstod som følge af den lokale skattemyndigheds afgørelse, blev behandlet af toldafdelingen, Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (skatte- og afgiftsankenævnet under Republikken Litauens regering) og den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Vilnius, som alle fandt, at beregningen af de omtvistede morarenter var berettiget.
- 17 Ved afgørelse af 17. juni 2020 hjemviste Litauens øverste forvaltningsdomstol, der behandlede appellantens klage, afgiftstvisten til fornyet behandling i toldafdelingen, idet den i det væsentlige fandt, at afgiftsmyndigheden uberettiget havde beregnet toldværdien af de omtvistede varer ved at anvende »transaktionsværdimetoden«. Domstolen konkluderede nærmere bestemt, at anvendelsen af EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, ikke kunne baseres på en

endelig pris, som ikke var og ikke kunne være kendt på tidspunktet for importen af de omtvistede varer og på tidspunktet for indgivelsen af de oprindelige angivelser.

- 18 Efter at have genbehandlet appellantens klage over den omtvistede del af rapporten stadfæstede toldafdelingen ved afgørelse af 31. december 2020 denne del af toldkontoret i Kaunas' afgørelse, dvs. den stadfæstede appellantens forpligtelse til at betale de omtvistede morarenter.
- 19 Den pågældende (centrale) afgiftsmyndighed fandt bl.a., at de faktiske omstændigheder, der var blevet behandlet i de af Unionens retsinstanter afsagte domme, der blev lagt til grund i forbindelse med vedtagelsen af den ovennævnte afgørelse af 17. juni 2020, var forskellige fra de faktiske omstændigheder, der lå til grund for den foreliggende afgiftstvist, og konkluderede derfor bl.a., at selskabet efter at have modtaget de reviderede fakturaer med den endelige pris fra leverandørerne var forpligtet til at anmode om en justering af de omtvistede importangivelser, dvs. til at beregne varenes toldværdi i henhold til EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, ved at acceptere den endelige pris, der var angivet i de reviderede fakturaer, som transaktionsværdien. Eftersom selskabet ikke opfyldte denne forpligtelse, inden skatte- og afgiftskontrollen blev indledt, var toldkontoret i Kaunas ifølge toldafdelingen berettiget til at justere de omtvistede angivelser som beskrevet ovenfor samt beregne morarenter fra datoen for indgivelsen af de oprindelige angivelser til toldmyndighederne.
- 20 Da den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Vilnius ved afgørelse af 19. januar 2022 stadfæstede toldafdelingens afgørelse og forkastede selskabets søgsmål, iværksatte sagsøgeren en appel ved Litauens øverste forvaltningsdomstol.

Den udvidede afdeling

fastslår følgende:

II.

- 21 I lyset af den nationale skatteforvaltnings administrative praksis, som klart illustreres af omstændighederne i den omhandlede afgiftstvist, rejser den foreliggende sag spørgsmålet om fortolkningen af EU-toldkodeksens artikel 70 og artikel 173, stk. 3. Det er derfor nødvendigt i den foreliggende sag at forelægge Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) en anmodning om præjudiciel afgørelse om fortolkningen af disse EU-regler [UDELADES] [årsager til forelæggelse for Domstolen].

Indledende bemærkninger

- 22 På dette tidspunkt i sagen er det for det første vigtigt at bemærke, at selv om tvisten i den foreliggende sag kun vedrører størrelsen af de morarenter, som appellanten er blevet pålagt, er størrelsen af morarenterne direkte forbundet med

størrelsen af afgiftsrestancerne og det tidspunkt, hvor forpligtelsen til at indfri afgiftstilsvaret indtræder. Hvis det f.eks. viser sig, at toldværdien, dvs. også den afgiftspligtige værdi, er blevet fastsat forkert, vil det i det foreliggende tilfælde ikke være muligt at erklære, at (en del af) de omtvistede morarenter er berettigede.

- 23 For det andet har toldkontoret i Kaunas, som nævnt ovenfor, i den foreliggende sag anset de endelige priser for de omtvistede varer, som sagsøgeren havde aftalt med leverandørerne efter frigivelsen af disse varer, for at være transaktionsværdien, dvs. accepteret den angivne foreløbige pris, som efterfølgende blev revideret (justeret) for at afspejle den endelige pris, som transaktionsværdien.

23.1. Denne endelige pris, som blev anerkendt af toldkontoret i Kaunas og af toldafdelingen selv, var ikke og kunne ikke være kendt på det tidspunkt, hvor toldkontoret godkendte angivelsen (kontrakterne med leverandørerne og sagsøgerens forklaringer, hvilket ikke bestrides af afgiftsmyndighederne, bekræfter, at den foreløbige pris ved fastsættelsen af den endelige pris blev ændret (justeret) på grundlag af gennemsnittet af de markedspriser, der blev offentliggjort af særlige bureauer, og de gennemsnitlige udsving i vekselkurserne i den pågældende periode).

23.2. Desuden bekræfter de data, der blev indsamlet i forbindelse med skatte- og afgiftskontrollen, også objektivt, at den endelige pris i nogle tilfælde steg, og at den i andre tilfælde faldt i forhold til den foreløbige pris (den foreløbige pris, som selskabet havde aftalt med sine leverandører på tidspunktet for antagelsen af angivelsen, kunne efterfølgende justeres i nedadgående eller opadgående retning).

- 24 For det tredje er der i den foreliggende sag ingen oplysninger, der gør det muligt at fastslå, at de omtvistede transaktioner indebar svig, misbrug af rettigheder eller andre former for afgiftsunddragelse.

Den (manglende) anvendelse af »transaktionsværdimetoden« til toldværdiansættelse

- 25 Det skal for det første fastslås, om EU-toldkodeksens artikel 70 skal fortolkes således, at bestemmelsens stk. 1 ikke finder anvendelse, når der på tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen og på grundlag af det salg, der fandt sted umiddelbart inden varernes indførsel i toldområdet, kun er kendskab til den pris, der foreløbigt skal betales, og som efterfølgende (dvs. efter at angivelsen er indgivet, og varerne er overgået til fri omsætning) justeres i opadgående eller nedadgående retning på baggrund af omstændigheder, som parterne i transaktionen ikke har indflydelse på, og som var ukendte på tidspunktet for indgivelsen af angivelsen.

- 26 Det bør i den forbindelse bemærkes, at det på baggrund af EU-toldkodeksens artikel 70 og gennemførelsesforordningens artikel 128, stk. 1, med rimelighed kan antages at den pris, der faktisk er blevet betalt eller skal betales, skal være kendt (eller kunne fastslås) på det tidspunkt, hvor toldangivelsen indgives til

toldmyndigheden, for at »transaktionsværdimetoden« for toldværdiansættelse kan anvendes.

- 27 EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 3, litra b), fastsætter endvidere udtrykkeligt, at den pågældende metode ikke finder anvendelse, hvis salget eller prisen er underlagt en betingelse eller modydelse, for hvilken der ikke kan fastsættes en værdi med hensyn til de varer, der værdiansættes. I den foreliggende sag udgør (udgjorde) den efterfølgende justering af den foreløbige pris en del af »salgsbetingelserne« for de omhandlede varer i henhold til bl.a. denne bestemmelse i EU-toldkodeksen (jf. i denne retning bl.a. Domstolens dom af 19.11.2020, 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, præmis 38-42). Som nævnt ovenfor var den endelige pris imidlertid ikke kendt på tidspunktet for indgivelsen af de omtvistede angivelser og kunne være blevet forhøjet eller nedsat efterfølgende, hvilket vil sige, at det lægges til grund, at den pågældende salgsbetingelses indvirkning på den endelige pris, der faktisk skulle betales, ikke var og ikke kunne være blevet vurderet på tidspunktet for disse varers overgang til fri omsætning.
- 28 Det anses også for at være uforeneligt med forpligtelsen i EU-kodeksens artikel 15, stk. 2, litra a), at kræve, at klarereren anvender »transaktionsværdimetoden«, når den pris, der faktisk er blevet betalt eller skal betales for de varer, der sælges til eksport, ikke kan fastslås (ikke kendes) på tidspunktet for indgivelsen af angivelsen. Indikation i angivelsen af en foreløbig pris, som efterfølgende justeres i opadgående eller nedadgående retning, kan desuden føre til en vilkårlig eller fiktiv toldværdi, hvilket ville være uforeneligt med anvendelsen af den omhandlede toldværdimetode (jf. i denne retning bl.a. Domstolens dom af 9.6.2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, præmis 26 og 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Det skal ligeledes bemærkes, at Domstolen i præmis 35 i dom af 20. december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (sag C-529/16, EU:C:2017:984), fastslog, at »[...] en aftalt transaktionsværdi, der består af dels et tidligere faktureret og anmeldt beløb, dels en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, [ikke kan] lægges til grund som toldværdi, uden at det er muligt at vide, om reguleringen ved opgørelsesperiodens udløb skal ske i opadgående eller nedadgående retning«. Selv om de faktiske omstændigheder i den sag, der lå til grund for dommen i sagen Hamamatsu Photonics Deutschland, er forskellige fra de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, var denne vurdering baseret på de generelle principper for fortolkning af loven, der er anført i præmis 24-33 i denne dom, hvilket fører til den konklusion, at »transaktionsværdimetoden« heller ikke i den foreliggende sag kunne have været anvendt på selskabet på tidspunktet for indgivelsen af de omtvistede angivelser (de oprindelige angivelser).

Forpligtelsen til at ændre den angivne toldværdi for de varer, der er overgået til fri omsætning

- 30 Nærværende sag rejser også spørgsmålet om, hvorvidt EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 3, skal fortolkes således, at klarereren ikke er forpligtet til at anmode toldmyndighederne om en justering af den toldværdi, der er fastsat og angivet i overensstemmelse med kodeksens artikel 74, når den pris, der faktisk skal betales for varerne, jf. kodeksens artikel 70, stk. 1, og som ikke var og ikke kunne være kendt på tidspunktet for indgivelsen af angivelsen, først bliver kendt, efter at varerne er overgået til fri omsætning.
- 31 I den foreliggende sag besluttede toldkontoret i Kaunas og toldafdelingen nærmere bestemt, at selskabet efter at have modtaget de reviderede fakturaer var forpligtet til at ansøge om ændring af de omtvistede angivelser og beregne varernes toldværdi i overensstemmelse med proceduren i EU-toldkodeksens artikel 70, stk. 1, ved som transaktionsværdi at angive den endelige pris, der var aftalt efter indgivelsen af angivelserne og varernes overgang til fri omsætning. Da selskabet ikke henvendte sig til det kompetente toldkontor, justerede toldkontoret i Kaunas selv toldværdien som beskrevet ovenfor.
- 32 Det skal i den forbindelse bemærkes, at EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 2, først og fremmest fastsætter den generelle regel, at efter at varerne er blevet frigivet, som det er tilfældet i den foreliggende sag, har klarereren (importøren) ikke længere tilladelse til at ændre toldangivelsen. Som en undtagelse hertil bestemmes det i EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 3, at der kan gives tilladelse til, at toldangivelsen ændres efter frigivelsen af varerne, så klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure.
- 33 I lyset af disse bestemmelser skal det bemærkes, at toldværdien på den ene side skal afspejle de importerede varers reelle økonomiske værdi og tage hensyn til alle de elementer ved disse varer, der har økonomisk værdi (jf. i denne retning bl.a. Domstolens dom af 22.4.2021, Lifosa, C-75/20, EU:C:2021:320, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis). På den anden side fremgår det ikke af EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 3, at denne bestemmelse fastsætter en forpligtelse og ikke en ret for klarereren til at anmode om, at toldangivelsen ændres, og at ordet »ændres« også indebærer, at der er fejl eller unøjagtigheder i angivelsen, som skal korrigeres. Det er i denne henseende usikkert, om den manglende anvendelse af en toldværdiansættelsesmetode, som ikke kunne have været anvendt på tidspunktet for indgivelsen af angivelsen, kan anses for at være en sådan fejl eller unøjagtighed.
- 34 Det fremgår endvidere bl.a. af Domstolens praksis, at i overensstemmelse med princippet om, at en angivelse er uigenkaldelig, når den først er antaget, kan angivelsens oplysninger kun ændres i de tilfælde, der er strengt defineret i EU-retten (jf. i denne retning bl.a. dom af 17.9.2014, Baltic Agro, C-3/13, EU:C:C:2227, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis), og muligheden for at

ændre en angivelse, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 3, skal fortolkes indskrænkende (dom af 8.6.2023, ZES Zollner Electronic, C-640/21, EU:C:2023:457, præmis 43).

- 35 Det bør i denne forbindelse bemærkes, at EU-toldkodeksens artikel 176, stk. 1, litra c), overlader det til Europa-Kommissionen at fastlægge proceduren for revision af en toldangivelse efter frigivelsen af varerne i overensstemmelse med artikel 173, stk. 3. Gennemførelsesforordningen, der, som det fremgår af betragtning 39, bl.a. blev vedtaget med henblik på at præcisere »de situationer, hvor en toldangivelse kan ændres efter varernes frigivelse«, indeholder imidlertid ikke bestemmelser om ændring af angivelsen i en situation som den foreliggende, nemlig når ændringer af leveringskontrakter efter indgivelsen af angivelsen medfører, at den pris, der faktisk skal betales for varerne, kommer til kundskab. Tværtimod er gennemførelsesforordningens artikel 130, stk. 3, et eksempel herpå, da den udtrykkeligt forbyder, at der tages hensyn til rabatter som følge af kontraktændringer, der er foretaget efter tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen.

III.

1. [UDELADES] [pligt til at fremsætte anmodningen i henhold til artikel 267, stk. 3, TEUF]

2. Under disse omstændigheder og for at fjerne den tvivl, der er opstået med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af de EU-retlige bestemmelser, der er relevante for de i den foreliggende tvist omhandlede retsforhold, er det hensigtsmæssigt at anmode Domstolen om at fortolke de pågældende EU-retlige bestemmelser. En besvarelse af de spørgsmål, der er stillet i konklusionen i nærværende kendelse, er af afgørende betydning for den foreliggende sag, fordi det vil gøre det muligt, samtidig med at EU-rettens forrang sikres, at vurdere omfanget af appellants forpligtelse til at betale importmoms og tidspunktet for denne forpligtelses opståen, dvs. de omstændigheder, som bl.a. afgiftsmyndighedernes mulighed for at pålægge morarenter for denne afgift, er direkte knyttet til.

I lyset af ovenstående betragtninger [UDELADES] [henvisning til procesretlige bestemmelser] [UDELADES] bestemmer den nuværende afdeling

følgende:

[UDELADES] [processuel standardformulering]

Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

1) Skal artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen fortolkes således, at denne artikels stk. 1 ikke finder anvendelse i en situation som den foreliggende, hvor der

på tidspunktet for antagelsen af toldangivelsen og på grundlag af det salg, der fandt sted umiddelbart inden varenes indførsel i toldområdet, kun er kendskab til den foreløbige pris, der skal betales, og som senere (dvs. efter at angivelsen er indgivet, og varerne er overgået til fri omsætning) justeres i opadgående eller nedadgående retning på grund af omstændigheder, som parterne i transaktionen ikke har indflydelse på, og som var ukendte på tidspunktet for indgivelsen af angivelsen?

2) Skal artikel 173, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 fortolkes således, at klarereren ikke er forpligtet til at anmode toldmyndighederne om en justering af den toldværdi, der er fastsat og angivet i overensstemmelse med forordningens artikel 74, når den pris, som i det foreliggende tilfælde, der faktisk skal betales for varerne, jf. forordningens artikel 70, stk. 1, og som ikke var og ikke kunne have været kendt på tidspunktet for angivelsens indgivelse, bliver kendt, efter at de pågældende varer er overgået til fri omsætning?

[UDELADES] [processuelle standardformuleringer og rettens sammensætning]
[UDELADES]